

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512204224
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512204224.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci navrhovateľky: J. X., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, R., zastúpená JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou, E. Belluša 6936/10, Piešťany, proti odporcovi: H. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXX, zast. Prosman a Pavlovič, Advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. R., nar. XX.X.XXXX a mal. D., nar. XX.X.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15. októbra 2012, č.k. 12P/43/2012-57 v časti určenia výživného odporcovi na maloleté deti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného m e n í tak, že odporca je povinný platiť výživné na mal. D., nar. XX.X.XXXX a mal. R., nar. XX.X.XXXX v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa mesačne na každého s účinnosťou od 18.12.2012, ktoré výživné je odporca povinný uhradiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Zaostalé výživné za obdobie od 18.2.2012 do 22.5.2013 u mal. R. vo výške 137,03 eur a u mal. D. vo výške 137,03 eur sa odporcovi povoľuje uhradiť v splátkach po 5 eur mesačne na každého maloletého spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním rozviedol manželstvo rodičov maloletých, na čas po rozvode zveril maloletého D. a maloletého R. do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, odporcovi určil povinnosť platiť výživné na mal. D. 70 eur mesačne a mal. R. 60 eur mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Styk odporcu s maloletými neupravoval. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa domáhala na súde prvého stupňa rozvodu manželstva s odporcom a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní manželstvo rodičov s poukazom na ust. §§ 22, 23, 24 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine rozviedol, keď príčiny rozvratu manželstva videl v rozdielnych názoroch účastníkov na spoločný život i žiarlivosť na strane odporcu, ktorú aj sám potvrdil. Rozvrat manželstva už v súčasnosti je spôsobený aj dlhodobým odlúčením účastníkov, ako aj skutočnosťou, že navrhovateľka má priateľa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Súd súčasne s prihliadnutím na súhlasné stanovisko účastníkov zveril maloleté deti na čas po rozvode do osobnej

starostlivosti navrhovateľky. V rámci rozhodovania o výživnom súd aplikoval ust. § 62 Zákona o rodine, prihliadol na zárobkové možnosti a schopnosti, ako i majetkové pomery navrhovateľky i odporcu, vek a potreby maloletých, pričom súčasne zohľadnil aj osobnú starostlivosť navrhovateľky o deti, ako aj skutočnosť, že odporca je v súčasnosti dobrovoľne nezamestnaný, posledné zamestnanie ukončil z vlastnej iniciatívy, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a potvrdil, že si privyrába len brigádnicky. Súd mal za to, že otec je nezamestnaný, v zárobkových možnostiach mu nebránia žiadne objektívne príčiny, dokáže si zarobiť brigádnicky, bez súčasnej potreby byť vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Jeho zdravotný stav je výborný, ďalšie vyživovacie povinnosti nemá, žije v spoločnej domácnosti so svojim otcom, ktorý hradí všetky poplatky za bývanie. Súd dospel k záveru, že odporcovi nebránia v možnosti zamestnať sa žiadne objektívne dôvody a má možnosť svoj príjem zvýšiť prijatím rôznych nekvalifikovaných prác a brigád. Preto mu určil výživné sumami 70 a 60 eur mesačne. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že účastníci nemajú na ich náhradu právo.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote v časti určenia výživného podal odvolanie otec maloletých. Uviedol, že naposledy pracoval na Dohodu o vykonaní práce, ktorá skončila uplynutím doby dňa 31.12.2011. Nie je pravda, že by tam skončil z vlastnej iniciatívy. V súčasnosti je už evidovaný na Úrade práce, snaží sa nájsť si prácu na riadny pracovný pomer. Brigádne si zarobí maximálne 40 eur mesačne na fuškách. Navyše uviedol, že nie je otcom maloletého R., v dôsledku čoho podal na súd žalobu o zapretie otcovstva. Výživné určené súdom je absolútne neprimerané jeho schopnostiam a možnostiam. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a určiť mu prispievať na výživu maloletých vo výške, zodpovedajúcej 30 % sumy životného minima na nezaopatrené dieťa.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že otcom napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia výživného na deti odporúčajú potvrdiť.

Krajský v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 O.s.p.) postupom podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov a celého spisového materiálu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného nie je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 12P/43/2012 je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava práv a povinností rodičov k maloletému D., nar. XX.X.XXXX a k mal. R., nar. XX.X.XXXX. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo na čas po rozvode určené odporcovi platiť výživné na maloletého D. v sume 70 eur mesačne a maloletého R. v sume 60 eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode.

Výživné súd určí podľa stavu, zisteného v čase vydania rozhodnutia. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnostami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb, nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pri určení výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojho dieťaťa, a to bez ohľadu na to, či s nim žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože neprestáva ani jeden z rodičov aj naďalej niesť osobnú zodpovednosť za všestranný vývoj svojho dieťaťa, ktoré ešte nie je samé schopné sa živiť a ktoré je teda v plnej miere výživou odkázané na svojich rodičov.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že manželstvo rodičov maloletých bolo rozvedené právoplatne dňom 18.12.2012, maloleté deti D., nar. XX.X.XXXX a mal. R., XX.X.XXXX boli na čas po rozvedení zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá v súčasnosti žije u svojho priateľa v jeho byte. Maloletí navštevujú Základnú školu v Piešťanoch, mal. D. 5. triedu a mal. R. 3. triedu. Matka maloletých je riadne zamestnaná s príjmom 345 eur netto mesačne. Poberá rodinné prídavky na dve deti. Otec o maloleté deti nejaví žiaden záujem, povedal, že pokiaľ nebude všetko súdom ukončené, deti vidieť nechce. Od rozvodu manželstva prispel na výživu oboch detí spolu sumou 16,50 eur. Iným spôsobom sa na ich výžive a výchove nepodieľa. Odporca, otec maloletých, býva u svojho otca, ktorý ho v podstate živí. Je nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec ako uchádzač o zamestnanie od 19.10.2012. Od 1.3.2013 je mu vyplácaná dávka a príspevok k dávke v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur mesačne. Naposledy bol otec maloletých zamestnaný na základe Dohody o vykonaní práce, ktorý rozsah práce bol dojednaný na dobu určitú do 31.12.2011. Otec maloletých je vyučený v odbore obuvník so zameraním na zákazkovú výrobu a opravu obuvi. Z rozhodnutia Úradu práce o priznaní dávky vyplynulo, že otec maloletých je občanom v hmotnej núdzi, spĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi, keďže je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nevznikol mu nárok na dávku v nezamestnanosti a nemá žiaden príjem.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 3 každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Odvolací súd mal za to, že v danom prípade z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca, teda otec maloletých detí je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur mesačne. Nie je teda možné určiť mu iné výživné ako výživné v súlade s citovaným ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine, teda vo výške 30 % sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, čo predstavuje od 1.7.2012 sumu 26,65 eur.

Vzhľadom k tomu, že od právoplatnosti rozvodu, t.j. od 18.12.2012 zaslal odporca na výživu mal. D. a mal. R. každého v sume 8,25 eur, vznikol mu na výživnom nedoplatok u každého maloletého v sume 137,03 eur (mal zaplatiť za 14 dní mesiaca december 2012 sumu 12,03 eur a v roku 2013 za 5 mesiacov po 26,65 eur, čo je spolu 145,28 a zaplatil 8,25 eur). S prihliadnutím na zistené osobné a majetkové pomery odporcu v konaní mu súd povolil uvedený nedoplatok v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. uhradiť v splátkach po 5 eur mesačne na každého maloletého spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia výživného podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O práve na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ust. § 146 ods. , písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Uvedený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.